

prof. nadzw. dr hab. Ewa Iżykowska-Lipińska

Ewa Iżykowska, śpiewaczka (sopran), aktorka, urodziła się w Olsztynie. W roku 1974 ukończyła Państwową Szkołę Muzyczną II st. w Kaliszu równoległe na wydziałach fortepianu oraz śpiewu solowego. Następnie ukończyła Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie studiowała śpiew solowy, oraz Państwową Wyższą Szkołę Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie, uzyskując dyplom z wyróżnieniem.

Jako śpiewaczka pracowała pod kierunkiem prof. Lidii Małachowicz, prof. Kazimierzy Goławskiej, prof. Ewy Wdowickiej. Kontynuowała swoje studia w Accademia Chigiana, w Sienie, Włochy pod kierunkiem Giorgio Favaretto, oraz Ettore Campogagliani. Następnie studiowała w mediolańskiej La Scali pod kierunkiem Gulletty Simionato, Eduardo Muellera, oraz Antonio Tonini. Jako stypendystka rządu niemieckiego uczestniczyła w kursach wybitnej sopranistki wagnerowskiej Birgitt Nilson.

W 1981 r. zadebiutowała na scenie La Scali w tytułowej roli w operze *Rita Donizetti*go. W tym okresie po wygraniu konkursie wzięła udział we włoskim letnim *stagione* w mieście Alessandria, gdzie wykonywała partię Fiordiligi w operze *Così fan tutte* Mozarta, pod batutą Eduardo Mullera, z Mauro Trombetta, w roli Don Alfonso.

Ewa Iżykowska jest laureatką szeregu krajowych i międzynarodowych konkursów jak: Ogólnopolski Konkurs Muzyki K. Szymanowskiego, Belvedere we Wiedniu, czy Mozart Competition w Alessandri, Włochy.

W Polsce zadebiutowała w 1979 r. partią Fiordiligi w operze *Così fan tutte* Mozarta w Teatrze Muzycznym w Słupsku pod dyr. Grzegorza Nowaka, w reżyserii Ryszarda Peryta. W 1981 r. wzięła udział w prawykonaniu opery Zbigniewa Rudzińskiego *Manekiny* w Operze Wrocławskiej pod dyr. Roberta Satanowskiego, w reżyserii Marka Weiss-Grzeńskiego.

Od 1982 r. związała się z Teatrem Wielkim w Poznaniu. Stworzyła kreację Violetty – w *Traviacie* Verdiego, Rozalindy – w *Zemście nietoperza* J. Straussa, Blondy – w *Uprowadzeniu z Seraju* Mozarta, Michaeli – w *Carmen* Bizeta, Liu – w *Turandot* Pucciniego, Lisy – w *Krainie Uśmiechu* Lehara, Arseny – w *Baronie Cygańskim* J. Straussa, Musette i Mimi – w *Cyganerii* Pucciniego, czy Chodel – w *Skrzypku na dachu*.

Otrzymała nagrodę miasta Poznania dla Młodych Twórców Sztuki w tym samym roku co Jan A. P. Kaczmarek, z którym w tym okresie nagrała płytę *Kometa Halleya*.

W 1986 r. zadebiutowała na scenie wiedeńskiej Kammeroper rolą Neddy w *Pajacach* Leoncavalla, w reżyserii Georga Tabori. Przedstawienie to zostało uznane przez krytykę wiedeńską jako przedstawienie roku 1986.

Następne role w wiedeńskiej Kammeroper to Hrabina – w *Weselu Figara* Mozarta, Dorlisca – w operze Rossiniego *Torvaldo e Dorlisca*, oraz Violetta w *Traviacie* Verdiego.

W latach 1987-1991 była solistką opery w Luzernie w Szwajcarii. Na deskach tej opery śpiewała takie partie jak Hrabina – w *Weselu Figara* Mozarta, Poppea – w *Koronacji Poppei* Monteverdiego z tenorem Ramonem Vargas w parii Nerona, Adriany w operze *Adriana Lecouvreur* F. Cilei, pod dyrekcją M. Viottiego, Tatiany – w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego, Blanche – w *Dialogach Karmelitanek* Poulenca, Saffi – w *Baronie Cygańskim* J. Straussa oraz Hanny Gławari – w *Wesołej wdówce* Lehara, Venus w *Orfeuszu w piekle* Offenbacha, Safi w *Baronie cygańskim* Straussa.

W roku 1991 rozpoczęła ponownie współpracę z Teatrem Wielkim w Poznaniu jak również z Teatrem Wielkim w Warszawie, Operą Wrocławską i Operą Krakowską, gdzie zaśpiewała partie w operach R. Straussa: Salome – w operze *Salome*, Marszałkowa – w *Kawalerze Srebrnej Róży*; w operach Pendereckiego: Benigna – w *Czarnej Masce*, Ewa – w *Raju Utraconym*, Matka Joanna od Aniołów – w *Diabłach z Loudaine*. Pojawiła się również jako Ligia – w *Quo Vadis* Nowowiejskiego, Fedora – w operze *Fedora* Giordaniego, Tosca w operze *Tosca* Pucciniego, Tatiana, w operze *Eugeniusz Oniegin* Czajkowskiego, Mimi oraz Musette w operze *Cyganeria* Pucciniego, Flora – w operze *Chopin* G. Orefice, Galina – w operze *Galina* M. Landowskiego oraz Rachel – w operze *Żydówka*, Halevego.

W tym też okresie Ewa Iżykowska stała się odtwórczynią monumentalnych form oratoryjno-kantatowych jak: *Requiem* Verdiego, *II Symfonia* Mahlera, *VIII Symfonia* Mahlera – partia I, II i III sopranu, *Cztery ostatnie pieśni*, R. Straussa, *III Symfonia* H. M. Góreckiego, *Te Deum*, *Dies Irae*, *Jutrznia*, *Siedem bram Jerozolimy* – K. Pendereckiego, *Stabat Mater* oraz *Rapsod* Stanisława Moryto, *IX Symfonia* oraz *Missa Solemnis* – Beethovena, *XIV Symfonia* – Szostakowicza.

Swoje zainteresowania skłania również ku kameralistyce i tak w latach 2000-2002 odbyła światowe tournee z recitalami *Chopin*, *Paderewski – pieśni*, oraz *Od baroku do jazzu*.

W roku 2000-2001 wzięła udział w realizacji opery *Manekiny* Z. Rudzińskiego w Teatrze Wielkim w Warszawie. W roku 2005 wystąpiła jako Tosca w operze *Tosca* w Korei Południowej.

Współpracowała ze znakomitymi pianistami jak Giorgio Favaretto, Ettore Campogliani, Vincenzo Scaler, Caroll Hague, Krzysztof Jabłoński, Janusz Olejniczak, Marek Drewnowski, Andrzej Tatarski, Szymon Kowalczyk, Marek Mizera, Jerzy Maciejewski. Pracowała również z wybitnymi dyrygentami jak J. Gielen, Marcello Viotti, Eduardo Mueller, Gabriel Chmura, Grzegorz Nowak, Krzysztof Penderecki, Jose Florencio Maria Junior, Andrej Borejcko, Jacek Kasprzyk, Antoni Witt, Jacek Błaszczyk, Karol Stryja, P. Romansky, Oliver Quendet, i inni.

Występowała na scenach operowych i koncertowych takich jak La Scala, Carnegie Hall, Musikferrein, na wszystkich scenach koncertowych i operowych w Polsce z tak wybitnymi artystami jak: Ramon Vargas, Mauro Trombetta, Reinhardt Brussman, Louis Gentile, John

Gray, Florian Pray, Ivonne Nef, Jadwiga Rappe, Urszula Krygier, Jerzy Knetig, Ryszard Cieśla, Adam Kruszewski, Piotr Kusiewicz, Włodzimierz Zalewski, Izabela Kłosińska.

Przez szereg lat uczestniczyła w prawykonaniach i wykonaniach utworów kompozytorów współczesnych takich jak Stanisław Moryto, Henryk Mikołaj Górecki, Krzysztof Penderecki, Ottavio Vasquez, Zbigniew Rudziński, Jan A. P. Kaczmarek.

Dokonała szeregu nagrań dla Polskiego Radia, Rado Vaticano, Radia Swiss Romande (*Il Signor Brushino* Rossiniego, dyr. Marcello Viotti), radia i telewizji rosyjskiej (*Jutrznia* Pendereckiego) oraz telewizji: filipińskiej, brazylijskiej, koreańskiej, jak również dla telewizji włoskiej RAI (*Così fan tutte* Mozarta), oraz telewizji austriackiej ORF (*Dies Ira* Pendereckiego, dyr. J. Gielen oraz *Pajce* Leoncavalla, reż. Georg Tabori), jak również szwajcarskiego festiwalu Musique et Amitié (*XIV Symfonia* Szostakowicza, *Dover Beach* Barbera).

Niektóre nagrania zyskują wielką popularność, jak np. opublikowana na YouTube jedna z arii barokowych – *Ave Maria* Cacciniego, osiągnęła już prawie ćwierć miliona wejść.

Ewa Iżykowska brała udział w światowych transmisjach radiowych: *Diabły z Loudaine* oraz *Czarna Mask*a Pendereckiego, *II Symfonia* oraz *VIII Symfonia* Mahlera.

Poświęca się również dydaktyce związanej z wokalistyką.

W latach 2000- 2004 pracowała na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim, oraz w Zespole Szkół Muzycznych im. Karola Szymanowskiego w Warszawie, gdzie była założycielem wydziału wokalnego i dochowała się wspaniałych absolwentów i laureatów konkursów jak Łucja Szablewska, Ewa Kotarska, Mira Florczak, Małgorzata Szymańska, czy Szymon Komasa.

W roku 2002 Ewa Iżykowska zrobiła przewód artystyczny I stopnia, a w roku 2006 habilitację. W r. 2003 została zatrudniona na Wydziale Wokalnym Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie na stanowisku adiunkta. W wyborach 2012 została wybrana na stanowisko prorektora ds. zagranicznych i studenckich w kadencji 2012-2016. W latach 2003-2007 prowadziła zajęcia w Korei Południowej, w Keimyung F. Chopin Academy of Music, gdzie pełniła również funkcje wicedyrektora tej uczelni, którą sprawuje do dzisiaj.

Od roku 2000 regularnie prowadzi letnie kursy wokalne na terenie kraju, jak również Masterclass w USA, Włoszech, Korei oraz Austrii.

Współpracuje z licznymi teatrami w Polsce, przygotowując spektakle muzyczne jak *Sługa dwóch panów* w teatrach w Warszawie, Rzeszowie, Koszalinie, Płocku, czy przedstawienie *Akompaniator* w Teatrze Syrena w Warszawie, jak i musical *Fame* w teatrze im. Juliusza Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim.

Od roku 2008 współpracuje z Teatrem Muzycznym Roma, gdzie sprawuje opiekę wokalną, oraz przygotowuje partie z solistami w spektaklach takich jak *Upiór w operze*, czy *Nędznicy*.

W roku 2003 została wykładowcą w Polskiej Akademii Nauk, gdzie do dzisiaj prowadzi regularne zajęcia z retoryki, treningu dykcyjno-głosowego, języka ciała oraz kreowania osobowości medialnej.

Na Wydziale Wokalnym Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina dochowała się laureatów konkursów wokalnych takich jak Małgorzata Trojanowska, Piotr Halicki czy Song Je Young.

Oprócz dydaktyki wokalne zajmuje się także reżyserią. W 2010 roku przedstawiła spektakl *Śpiewniki domowe* Moniuszki, a w 2011 roku spektakl *Musicale Musicale*.

Ewa Iżykowska, ciągle koncertuje. Ostatnio wystąpiła z recitalem w Accademia di Santa Cecilia w Rzymie.

W roku 2010 wystąpiła z recitalem *Pieśni* Chopina w Paryżu, które po raz pierwszy w historii został zarejestrowane na płytę Blu-ray.

W roku 2011 wystąpiła w Watykanie na Placu św. Piotra w czasie beatyfikacji Jana Pawła II.

2014–2015 Polska Akademia Nauk – ukończone studia podyplomowe: Zarządzanie Kulturą w Strukturach Europejskich

Włada płynnie 5 językami: włoskim, rosyjskim, niemieckim, angielskim i francuskim.

Ewa Iżykowska-Lipińska od 2012 pełni w UMFC funkcję prorektora do spraw zagranicznych i studenckich.